

Συνών. λευκαίνω. 2) Τελειώνω τὸ λεύκασμα σύνθη. : Ποίημ.

Ὡσπου τὸ πλῆμα νὰ σωθῇ κι ὥσπου ν' ἀπολευκάνουν ν' ἀπλώσουνε καὶ τὰ λευκὰ 'ς τοῦ ποταμοῦ τὰ δέντρα ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 28

ἀπολευτέρωμα τό, ἀμάρτ. 'πολευτέρωμαν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπολευτερώνω.

Ἐπὶ τῶν ἐγκύων γυναικῶν, ἀπελευθέρωσις ἀπὸ τῆς ἐγκυμοσύνης, αἰσιος τοκετός. Συνών. λευτεριά, ξε-
λευτέρωμα.

ἀπολευτερώνω ἀμάρτ. 'πολευτερώνω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ρ. ἀπελευθερώω.

1) Καθιστῶ τινα ἐλεύθερον, ἐξάγω ἐκ δυσχερειῶν, ἐξ ὑποχρεώσεων. Συνών. λευτερώνω. 2) Ἐπὶ τῶν ἐγκύων, βοηθῶ νὰ γεννήσῃ αἰσίως: "Αἰ-Λευτέρι μου, τβαί 'πολευτέρωνέ με! Καὶ μέσ. τίκτω αἰσίως: 'Επολευτερώθηκα. Συνών. λευτερώνω.

ἀπολεχοῦσα ἡ, ἀμάρτ. ἀπολοχοῦσα Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ οὐσ. λεχοῦσα.

Λεχῶ ἀναλαβοῦσα ἐκ τῆς λοχείας, τῆς ὁποίας ἡ ὑγεία ἀποκατεστάθη.

ἀπολεχουσεύω ἀμάρτ. ἀπολοχουσεύω Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀπολεχοῦσα.

Γίνομαι ἀπολεχοῦσα, ἀναλαμβάνω ἐκ τῆς λοχείας.

***ἀπόληνος** τό, ἀπόληνε Τσακων.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ἀρχ. οὐσ. λῆνος.

Τὸ ἐκ τῆς πλύσεως τῶν ἐρίων πιναρὸν ἀτόπλυμα.

ἀπολησμοβότανο Λεξ. Δημητρ. (λ. ἀπολησμονο-
βότανο).

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπολησμονῶ καὶ τοῦ οὐσ. βοτάνι, καθ' ἀπλολογίαν ἀντὶ ἀπολησμονοβότανο.

Φανταστικὸν βότανον προξενοῦν λήθην τοῦ ἔρωτος: Ἄσμ.

Ἀρνί 'φαες μ' ἀρνίστηκες, Ρῆγα, καὶ ξέχασές με καὶ τ' ἀπολησμοβότανο κι ἀπολησμόνησές με.

Συνών. ἀπολησμονόχορτο.

ἀπολησμόνησι ἡ, ἀμάρτ. 'πολ-λησμόνησι Κύπρ.

'πογλησμόνησι Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπολησμονῶ.

Λησμοσύνη, λήθη: Ἄσμ.

Ἐν ἔδεις 'πογλησμόνησιν νὰ σέ 'πογλησμονήσω (δὲν εἶσαι τοιοῦτος ὥστε νὰ λησμονῇσαι).

Ἐν ἔχουν 'πογλησμόνησιν τὰ μαῦρά της ἀμ-μάδκια, τὴν μάνναν ἐν' ποῦ ἔδῃσεν τὸ ἐκάμαν τὴν κομ-μάδκια.

Συνών. ἀπολησμονησιά, ἀπολησμονιά, ἀπολησμο-
σύνη, λησμονησιά, λησμονιά.

ἀπολησμονησιὰ ἡ, Πελοπν. (Μάν.) 'πολησμονησιὰ
Δλιπέρτ. Τζιυπρ. τραοῦδ. 2,110 'πογλησμονησιὰ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπολησμονῶ.

Ἀπολησμόνησι, ὁ ἴδ., ἐνθ' ἄν.: Ἀπολησμονησιὰ ποῦ τὴν ἔχω τώρα τελευταῖα! Μάν. || Ἄσμ.

Ἐν ἐν' τῆς 'πογλησμονησιὰς νὰ σέ 'πογλησμονήσω.

—Ποίημ.

Ἐν ἐν' τῆς 'πολησμονησιὰς ποτ-τέ τὰ ἔρκατά σας μακάρι ν' ἀκλουθήσουσι τῆς ἄλλοι νὰ πάν μιτά σας

Δλιπέρτ. ἐνθ' ἄν.

ἀπολησμονητής ὁ, ἀμάρτ. 'πολ-λησμονητής Κύπρ.

'πογλησμονητής Κύπρ. ἀπολησμονήτης Χηλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπολησμονῶ.

Ὁ κάμνων τοὺς ἄλλους νὰ λησμονοῦν ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.
Νὰ πάης νὰ λειτουρκεθῇς 'ς τοὺς τρεῖς-ἄτους 'τδεῖνους...

'ς τὸν αἶν 'πογλησμονητὴν νὰ μὲ 'πογλησμονήσης

Κύπρ.

Σ τὰ σέμπα βρίσκεις τ' ἀνοιχτά, 'ς τὰ ξέβα σφαλισμένα καὶ ρίχνουνε καὶ τὰ κλειδιά 'ς τὸν ἀπολησμονήτην

Χηλ.

ἀπολησμονιά ἡ, ΓΒλαχογιάνν. Μεγάλ. χρόν. 124
'πογλησμονιά Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπολησμονῶ.

Ἀπολησμόνησι, ὁ ἴδ.: Ἡ κατάρα μοιάζει τῆς ἀπο-
λησμονιάς.

ἀπολησμονιάρης ὁ, Νίσυρ. —ΙΓρυπάρ. Σκαραβ. 21

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπολησμονῶ.

Ὁ λησμονῶν, ἐπιλήσμων ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

... ἐκεῖ μέσα κάθεται ὁ ἀπολησμονιάρης, ὅπου μ' ἀπολησμόνησε καὶ πρὸ δὲ μὲ θυμᾶται

Νίσυρ. —Ποίημ.

Σ τὸν καρδιοκλέφτη ὁμορφονερό, τὸν ἀπολησμονιάρη

ΙΓρυπάρ. ἐνθ' ἄν.

ἀπολησμονόχορτο τό, Θράκ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπολησμονῶ καὶ τοῦ οὐσ. χόρτο ἡ ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ οὐσ. λησμονόχορτο.

Φανταστικὸν βότανον τὸ ὁποῖον προξενεῖ λήθην τοῦ ἔρωτος: Ἄσμ.

Ἀρνί 'φαες μ' ἀρνίστηκες, 'ρίφι καὶ ξέχασές με καὶ τ' ἀπολησμονόχορτο κι ἀπολησμόνησές με.

Συνών. ἀπολησμοβότανο.

ἀπολησμονῶ Ἡπ. Κάρπ. Κάσ. Κρήτ. Λευκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Χίος (Καλαμ.) κ.ά. —ΔΚαμπούρογλ. Νεραῖδ. κάστρ. 106 ἀπολησμονοῦ Σκῦρ. ἀπουλ'ομουνῶ Θράκ. (Αἰν.) ἀπαλησμονῶ Ἄνδρ. Μεγίστ. Τηλ. 'πολ-λησμονῶ Κύπρ. 'πογλησμονῶ Κύπρ.

Τὸ μεσν. ἀπολησμονῶ. Διὰ τὴν γένεσιν τοῦ γ εἰς τὸν τύπ. 'πογλησμονῶ πβ. λάρος-γλάρος, λξόντας-γλξόντας κττ.

Λησμονῶ ἐντελῶς, οὐδόλως μνημονεύω ἐνθ' ἄν.: Ποτέ μου ἐν 'πογλησμονῶ Κύπρ. Ποῦ τὸν καιρὸν ποῦ ἐν σέ 'δα ἐπολ-λησμόνησά σε αὐτόθ. || Γνωμ.

Πρόσωπα ποῦ ἐν θεωρεῖονται | γλήορα 'πολ-λησμονεῖονται Κύπρ. || Ἄσμ.

Παλαιὸς φραγμὸς δὲν καίεται, καινούργιος ἐν πατειέται, μὴ παλαιὰ ἀγαπητικεῖα ἐν ἀπολησμονεῖται

Κάσ.

Ἄν ἐποξέχασες ἐσὺ, μάννα, τ' ἀγαπητοῦ σου, ἐπολησμόνησα κ' εἰς τοῦ γλυκοποθητοῦ μου

Κάρπ.

Ἐπαλησμονηθήκαμε σὰν τὸ πουλλὶ ποῦ πάει

'ς τὴ βρούσι γιὰ νὰ πιῇ νερὸ κι ὁ κυνηγὸς τ' ἀρπάει

Τηλ.

ἀπολησμοσύνη ἡ, ἀμάρτ. 'πογλησμοσύνη Κύπρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ οὐσ. λησμοσύνη.

Ἀπολησμόνησι, ὁ ἴδ.

ἀποληταριάζω Λεξ. Βλαστ. (λ. ἀπολυταριάζω)
Πρω. (λ. ἀπολυταριάζω).

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. ληταριάζω.

Ἀπαλλάσσω τινὰ τῶν δεσμῶν, ἀφίνω ἐλεύθερον.

ἀπολιγάζω πολλαχ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. λιγάζω.

Τελειώνω τὴν ἡλίαν: Ἀπολιγάσαμε τὴ σταφίδα-τὰ σῦκα κττ.

